

วันที่ ๑ ส.ค. ๕๓ ผมควงสวาน้อยไปร่วมงานเปิด [หอจดหมายเหตุพุทธทาสฯ](#) โดยเรานั่งรถแท็กซี่ไปเพราะเกรงว่าหากขับรถไปเองจะไม่มีที่จอดรถ โชเฟอร์เป็นคนที่คุณเคยกับสวานวชิรเบญจทัศันเป็นอย่างดี เพราะไปซื้อจักรยานออกกำลังที่นั่นเป็นประจำ จึงพาเราไปทางลัดทางด้านหลัง แต่รถก็จอดนาน เพราะคนไปร่วมงานมากจริงๆ

พิธีดักบาตรเขาเริ่ม ๘ น. แต่เราไปถึงประมาณ ๘.๓๐ พิธีจึงอยู่ระหว่างดำเนิน คนแน่นจอแจจนผมชักแหยง เพราะผมเป็นคนไม่ชอบความจอแจ

เราไปลงทะเบียนแล้วเข้าแถวรับหนังสือแจก ได้มาคนละหลายเล่ม เดินเข้าไปอีกหน่อยก็เริ่มพบคนรู้จัก แล้วก็พบคนรู้จักมากขึ้นเรื่อยๆ จากทักทายกลายเป็นคุยกัน หมอสมศักดิ์แนะนำให้รู้จักคุณสุพจน์ เจียมจรัสสรรรยาแห่งกลุ่มบริษัทแปลนว่าจะให้ลูกน้องในบริษัททำ R2R เพื่อพัฒนาบริษัท ผมจึงชวนให้ส่งประกวดผลงานในมหกรรม R2R ครั้งที่ ๔ ในปีหน้า

หมอบัญชา พงษ์พานิช โดไฟใหญ่ของงานเสร็จจากเป็นพิธีกรงานดักบาตร มาชวน อ. หมอประเวศ และพวกเราขึ้นไปชมอาคารชั้น ๒ โดยเฉพาะสวนปฏิจางสมุปบาท และห้องนิพพานซิมลอง

อาคารก่อสร้างสวยงาม และเหมาะสมต่อการเรียนรู้ธรรมะมาก ตั้งอยู่ตรงพื้นที่สวยงามสงบ ให้บรรยากาศที่เหมาะสมสำหรับมาปฏิบัติธรรม หรือมาเรียนรู้ธรรมะมาก ที่ลานหินโค้งมีรูปหล่อพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร เป็นประธานสง่างาม และมีพระพุทธรูปอยู่ด้านซ้าย

อาคารยังสร้างไม่เสร็จสมบูรณ์ แต่ก็เสร็จพอที่จะเปิดใช้ได้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป และมีผู้มาจองจัดงานฉลองหรือสมโภชพระผู้ใหญ่ หรือผู้ที่ควรแก่การยกย่องที่สิ้นไปแล้ว เช่น ๑๐๐ ปีท่านปัญญานันทะภิกขุ

ผู้กล่าวเปิดงานคือ ท่านอธิตรองนายกรัฐมนตรี ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม แล้วมีพิธีมอบหนังสือ ๑๐ เล่มโดยตัวแทนหน่วยงานผู้สนับสนุนการจัดพิมพ์มามอบ ตามด้วยการเสวนาโดย พระไพศาล วิสาโล และ ศ. นพ. ประเวศ วะสี ดำเนินการโดยคุณกัญญะ พิธีกรชื่อดัง ตรงส่วนนี้ผมได้เรียนรู้มาก ในด้านการประยุกต์ธรรมะเข้ากับชีวิตประจำวันของตนเองและของบ้านเมือง

หลวงพ่อไพศาลพูดเรื่องการทำบุญแบบมือจี๊ว่าในสังคมไทยเดิมพื้นที่สำหรับการทำบุญมีอยู่ทั่วไป คือทำอยู่ในทุกกิจกรรม ในชีวิตประจำวัน แต่เวลานี้ถูกทุนนิยมทำให้พื้นที่แคบลง และเปลี่ยนจากทำบุญเพื่อผู้อื่นกลายเป็นทำบุญเพื่อตนเอง แต่แนวพุทธมือจี๊สอนให้ทำบุญเพื่อผู้อื่น เน้นการจัดการความดี ให้ความดีรวมตัวเกิดพลัง เป็นพลังแห่งความเมตตามุ่งทำประโยชน์แก่ผู้อื่น

อ. หมอประเวศ พูดเรื่องการสร้างหอจดหมายเหตุพุทธทาส เป็นการขยายพื้นที่บุญ ซึ่งหากคิดถึงพื้นที่ทางภูมิศาสตร์จะมีได้จำกัด แต่ถ้ามองเป็นพื้นที่บุญในหัวใจมนุษย์ จะไม่จำกัด คำสอนของท่านพุทธทาสเป็นเหมือนโลกุตรโอสธ ที่เป็นยาสามัญประจำบ้าน เพื่อการเปลี่ยนจิตสำนึกใหม่ของมนุษย์ ให้ออกจากวัตถุนิยม มาเป็นบุญนิยม

เมื่อคุณภิญโญถามเรื่องการปฏิรูปประเทศไทยกับการปรองดอง ผมจึงได้ความรู้จาก อ. หมอประเวศว่า คู่ตรงกันข้ามกับความรุนแรงไม่ใช่สันติ แต่คือการสร้างสรรค์ คือการสร้างสรรคร่วมกัน

สันติไม่ใช่ทางแก้ปัญหาคความรุนแรง การสร้างสรรค์ต่างหากที่แก้ปัญหาคความรุนแรง การร่วมกันทำงานสร้างสรรค์เพื่อเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่คือหนทางแห่งมิตรภาพและปรองดอง

งานส่วนนี้เสร็จเวลา ๑๑.๓๐ น.สาวน้อยเริ่มปวดท้อง เราจึงรีบนั่งแท็กซี่กลับบ้าน นับเป็นครึ่งวันแห่งความสดชื่นหัวใจ ที่เราได้ร่วมกันสร้างโรงมหรสพทางวิญญาณ ขยายพื้นที่บุญ จากสวนโมกข์ ไซยา มาไว้ในกรุงเทพ เพื่อช่วยให้คนกรุงเทพได้มีเครื่องช่วยฝึกฝนการขยายพื้นที่บุญในใจตนเอง และช่วยส่งเสริมให้กัลยาณมิตรได้รับประโยชน์ด้วย “พี่ใหญ่” คุณ

นงนาท สนธิสุวรรณ เขียนเล่าไว้ [ที่นี่](#)

วิจารณ์ พานิช

๑ ส.ค. ๕๓

คัดลอกจาก <http://www.gotoknow.org/posts/388012>

ท่านใดต้องการดูภาพโปรดเข้าไปที่ link ด้านบน